

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé poslati naročnino saj do ponedeljka 14. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Slovinci koroški!

Slavna c. kr. deželna vlada je z odlokom od dne 30. marca 1890, št. 334/Pr. spričala obstanek Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem.

Kot načelnik osnovalnega odbora torej skličem prvi občni zbor na četrtek dne 17. aprila 1890 ob 2. uri popoldne v gostilni pri „Sandwirthu“ v Celovci (v mali dvorani na vrtu).

Naloga tega zbora bo, da voli stalni odbor. Ker pa ima le stalni odbor pravico, vsprejemati nove ude, jasno je, da se smejo volitve odbora udeležiti le tisti možje, ki so se že pri osnovalnem odboru dne 5. marca oglasili in podpisali, da pristopijo k društvu, in pa taki, ki so že do tistega časa meni pismeno naznanili, da so to storiti volje. K zborovanju smejo priti tudi taki, ki želijo k društvu pristopiti, čeravno niso bili pri osnovalnem zboru in niso svojega pristopa naznanili, toda govoriti in glasovati ne smejo, dokler ni voljen stalni odbor, kateri ima potem pravico, jih za ude vsprejeti, ali pa ne. Tisti, ki bi ne bili vsprejeti, morajo dvorano zapustiti.

Da se kdo za ude vsprejme, ni treba, da bi bil posestnik, ampak on mora biti: 1. moškega spola, 2. polnoleten (24 let star), 3. avstrijski državljan, 4. Slovenec, bivajoč na Koroškem. (Pristopiti smejo tedaj tudi slovenski Štajerci, Kranjci in Primorci, ako na Koroškem prebivajo; ne vsprejmejo pa se koroški Nemci, ker je društvo ustanovljeno le za „Slovence na Koroškem“; in tudi se ne vsprejmejo drugoverci ali pa brezverci, ker je društvo „katoliško“.)

Vsi pošteni Slovenci, ki imajo pravo misel in dober namen, naj tedaj le brez skrbi pridejo k zborovanju; odbor jih bo z veseljem vsprejel.

Podkloštrum, dne 8. aprila 1890.

Gregor Einspieler,
načelnik začasnega odbora.

Resna beseda našim možem!

„Navadite se slovenskega in vajene boste slovenskega. Kaj pomaga, če se trudimo, da cvete šola naša, da se slovensko odgajajo ona deca, če pa vi v svojem krogu, s svojimi otroki govorite drugače. Po mnenji nekaterih je to stranska stvar, po mojem pa — glavna! Priznati moram, da so možje pri tem boljši, a to nam ni dovolj; žena ima tu glavno nalogo; žena ucepi v mlada srca svojih otrok sladke besede svojega jezika, od nje je odvisno, kako bo pozneje otrok izražal svoje misli, svoja čustva. Opozarjam Vas torej prijazno na to, da se poslužujete našega jezika, in le ko bodeta oba spola po naše kramljala, ko se bode po ulicah glasil naš jezik, tedaj bodo vedeli neverni Tomaži, da smo!“

Tako se je glasil zadnji odstavek poročila vrle tajnice Tržaške ženske podružnice družbe svetega Cirila in Metoda. Besede te bile so sicer govorjene v krogu naših slovenskih žen in deklet, toda nam se vidi, da bi jih moral prav pazno prečitati tudi vsak slovenski mož. Zlate besede so to, kajti obsežajo jedino izvršljivi program v v ohranitev onega, kar je vsem nam najdragocenejši zaklad — narodnosti svoje. Tudi naši možje naj premotrijo te besede; a ne zadostuje, da čitajo samo, kar je tiskano, ampak treba je, da čitajo tudi mej vrstami.

Da tako store, prepričali se bodo, da na lahno izgovorjena, a navzlic temu ostra graja do našega ženstva, velja tudi nam moškim. In mi bi rekli, da v prvej vrstini nam moškim. Le premotrimo malo to stvar. Res je, da večina naših mestnih žen in gospodičin nerada in nekako bojazljivo govori slovenski. Ne bi pa hoteli trditi, da delajo tako iz sovraštva do svojega materinega jezika; ampak uzrok tej žalostnej prikazni iskati nam je v praznih predsodkih. Vera, da jezik naš nema iste vrednosti, kakor drugi moderni jeziki; da ta jezik je samo za blapce in dekle; da bi bilo modne dame v veliko sramoto, ako bi se na javnih prostorih posluževala tega jezika: ta vera je — Bogu bodi potoženo — še močno razširjena mej našim ženstvom.

To je resnica in te resnice ne moremo utajiti. Ako pa je tako, usiljuje se nam samo po sebi vprašanje: kdo je temu kriv, da je tako? Tu pa že moramo kar naravnost svoje mnenje povedati:

mi moški in le mi smo krivi, da še žive taki nesrečni predsodki; mi moški sami smo krivi, da so ženske take, kakeršne so, in to v veliko škodo narodnosti naše.

Zakonska žena z vsemi svojimi vrlinami in slabostimi, z vsemi svojimi nazori o javnem življenju je le produkt uplivanja, ki deluje na njo od strani nje moža. Kakeršno ženo hočeš imeti, tako pa imaš. Ženska je mehka stvar, narediš iz nje, kar le hočeš, samo pametno je treba postopati. Ali kako delajo naši možje!? Vzglede imamo na kupe. Mladenič se oženi; ona je, seveda, lepa, jako lepa. In ti očesi! Kako milo, kako ljubko te pogledujeta, da te kar pogreje doli po hrbtu. Tudi dobrega srca je in pridnosti jej isto tako ne moremo odrekati. Samo nekaj bi jej mogli in jej moramo očitati: prinesla je iz uje matere obližja iste nesrečne predsodke in nazore, o katerih smo gori govorili. Bog ne daj, da bi jej hoteli to v greh šteti; vsaj ona ni temu kriva; temu je kriva le vzgoja, katero so jej privoščili.

Toda v tem trenutku, ko se deklica s solznimi očesi poslavlja od doma svojega, od kraja, na katerega jo veže tisoč in tisoč preprijetnih spominov, ko se poslavlja od vseh svojih dragih in ko se potem radostno-vzbujenim srcem obrne do moža, kateremu je ravnokar poklonila roko in srce in na katerega strani hoče romati po življenja poti — v tem trenutku pravimo, naj bi se pričelo delovanje moža; v tem trenutku bodi mož naudušen narodnjak in bodi branitelj in zagovornik milega nam materinega jezika; v tem trenutku velja priboriti jeziku našemu odlično mesto v srci žene. Ta trenotek, ako zamujen, ne vrne se nikdar več; kar se v tem trenutku zamudi, ni moči nikdar več popraviti. Seveda je stvar malo sitna, Kdo bi z lahkim srcem karal tako ljubko stvarico, ko prav žalostno povesi dolgi trepalnici doli čez očesi in se morda izpod teh trepalnic prikrade svitel biser, kateremu pravimo ženske solze. (Mimogrede bodi omenjeno, da je hudobnežev, kateri ne pripisujejo velike vrednosti takim solzam. Ali to so, kakor rečeno, le moški hudobneži). Kdo bi mogel od svoje prelube ženke — ženka ta je njegov ideal! — česa zahtevati, kar bi nasprotovalo njenim, po vsej vzgoji ucepljenim jej nazorom; kako zahtevati, da bo ljubila to, kar je do sedaj

LISTEK.

U l o m o i.

Spisal Sevnčan.

1. Ave Marija.

Na kmetih sva bila z gospodom Sch . . . — Večérno zvonjenje milo ubranih zvonov razlegalo se je po ravnini, baš ko sva stopala mimo kope delavcev na polji. Ženske in moški ostavili so delo, ter se zbirali okolu sivolasega moža, ki je na glas molil pozdrav angeljev, a vsi drugi molili so za njim.

Lep, idiličen prizor to!

„Oj, kako neumno je to ljudstvo!“

„Neumno imenujete Vi naše ljudstvo?“

„To je surovost!“

„Vedite, da vera, upanje i ljubezen cveto v našem krepkem narodu najbujneje, da so velerazvita, kakor zeleni rožmarin tam na onem vrtu!“

Nikarte oropavati legendo čara, nikarte rogati se zaupljivi srčni molitvi, ki prihaja iz globine vernega srca, ki vzbuja nado!

Narodu ne sme se jemati vere in verskega čuta! Nabožnost in zaupanje ganijo tu po teh višinah vsako čuteče srce človeško in vzbujajo onim zavist, katerim ni več teh krasnih lastnosti.“

2. Ksantipa.

„Veste li, kdo je bila Ksantipa?“

„Vem, žena Sokratova.“

„A veste li tudi kakšna je bila?“

„Da!“

„Oj srečni starodavni čas! Ti imel si le jedino Ksantipo, dan danes pa jih cela nebrojna truma greni življenje zakonskim možem!“

3. Veslar.

Na trati ob obali deroče Drave je ležal lep, čvrst, mlad Slavonec. Suknja mu je visela na klinu, ki je bil zabiti v steno male iz trsja spletene in z blatom ometane bajtice.

„Brate, me li hočeš prevesti na levi breg?“

„Hočem!“

„Koliko ti plačam?“

„Kolikor Vam drago!“

Stopil sem v čoln, brodnik šel v kočjo ter prinesel dve vesli.

Odpel je verigo, ter ogledaval vesli.

Vrgel je jedno na prod, a z drugim skočil k meni.

„Zakaj nesi vzel i drugega vesla?“

Zaničljivo se je nasmešnil, kot bi hotel reči: Kaj ti umeš o veslanji?

„Ne potrebujem dveh, zadostuje mi jedno!“

„Vzemi i drugo!“

A on je odrinil.

Bila sva na sredini deroče Drave, ko se mu veslo, katero je držal v krepki roki prelomi.

„Vrag!“ siknil je mej zobmi, ter ogledaval ostali drog — sedaj nama pomagaj Bog!

„Zakaj me nesi ubogal?“

S čolnom pa se je igralo valovje in plaval je nizdol, — brez vesla, brez krmila.

Daleč doli blizu mostu, rešili so naju ribiči nevarnosti.

Tako je i drugod v življenji, a vselej ni blizu rešitelja.

4. Toaleti.

Prišel sem zjutraj nepričakovan k znani obitelji, v koji je bilo zreti i tri krasno razcevele hčerke.

mrzila, in kar so mrzile in mrzijo vse njene vrstnice. In vender je treba tako. Ker našim možem v teh prevažnih trenutkih nedostaje — dobro voljo bi že še imeli — potrebne energije, pa obveljajo v družini narodnosti naši nasprotni nazori, zatirata je v kelo narodna vzgoja bodočega mladega naraščaja. In potem pa vidimo čudno prikazen: mož govori, upije in se roti za naše narodne svetinje po taborih, društvih in shodih — žena pa doma pridno nemškutari ali lahonči. Ali razmerje teh dveh, v nasprotnem si zmislu delujočih sil je za nas jako žalostno: žena pokvari — ne stokrat — ampak tisočkrat več, nego je mož koristil. Druge vnema za narodne šole ideale, a dopušča, da se njega otroci, njega lastno meso in kri, dan na dan oddaljujejo od teh idealov. Potem se pa čudimo, da se pri nas poraja tako veliko število lastni jezik mrzečih, domovini svojeje nehvaležnih sinov! Potem se čudimo, da se jezik naš v socialnem življenju ne more pospeti kvišku, da lažimo — tako rekoč — vedno ob tleh. In temu so le naši možje krivi — žene še le v drugej vrsti. Primerne energije — morda tudi malo zamere in ženskih solz — o pravem času, pa bodele videli, da morejo postati naše ženske še boljše rodoljubke, nego smo mi rodoljubje; da se nikjer, nikoli in pred nobenim ne bodo sramovale svojega jezika, da bodo v svojej družini kakor vestalke netile sveti ogenj pravega rodoljubja, da nam bodo vzgojale sinov, kakeršnih potrebuje domovina naša. Ali na to pot mora mož ženo dovesti, on jej bodi mentor in kažipot. Ko žena jedenkrat stoji na tej, do narodne svobode vodečej poti, ne zapusti je nikdar več.

Mi poznamo več takih vzgledov in uprav v tem trenutku, ko to pišemo, prejeli smo od Slovenke, živeče doli v Furlaniji, pismo, ki nas je ganilo do srca. Iz tega pisma veje sveti ogenj ljubezni do domovine. Žal nam je, da ga ne bomo mogli doslovno priobčiti — dasi bi zaslužilo — ker nečemo ulivati olja v ogenj. Veseli pa nas, videče, da se počasi širijo pravi nazori o naših narodnih grobokopih.

Mož naredi torej, in o pravem času, iz svoje žene rodoljubko, ona bo pa naredila iz svojih sinov rodoljube!

Torej možje: ne samo v društvih in pri raznih „Besedah“, ampak tudi v družini, na strani svojih žen, bodite naudušeninarodnjaki! Ako priborite jeziku našemu na tem mestu neomejeno veljavo, priborili ste jo za javno življenje!

„Edinost“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. aprila.

Češkonemška sprava.

V ponedeljek začno se zopet češkonemške konference. Kakor se kaže, se te konference ne bodo vršile prav gladko. Češki zastopniki ne bodo več hoteli vsemu pritrditi, kar bodo Nemci zahtevali, ker vidijo, da jim je narod jako zameril preveliko prijenljivost na Dunaji. V parlamentarnih krogih se torej že boje, da se vsa nemška sprava utegne razrušiti. Posebno v deželni zboru se morda počakejo velike težkoče. Izredno zasedanje bode tra-

jalo le kacic 14 dni, ta čas se bode pa javljale dalo dosti rešiti, ker bodo posebno Mladočehi zahtevali, da deželni zbor vladnim predlogam, katere se bodo tikale češkonemške sprave, slepo ne pritrdi, temveč da jih dobro pretrese. Staročehi se pa tudi ne bodo upali, odločno ugovarjati Mladočehom in tako se bodo vse zadeve, ki se tičejo sprave, najbrž zavlekle do jeseni. Bode li pa v jeseni položaj za spravo še ugoden, se ne ve, ker javno mnenje na Češkem se vedno bolj obrača proti spravi.

Volitve za srbski kongres

so končane. Katera stranka ima večino, se ne ve, ker mnogi izvoljenci ne pripadajo k nobenej stranki in se bodo še le na kongresu odločili na to ali na ono stran, zaradi tega se pa ne ve, kdo bode voljen patrijarhom. Vlada stranka hoče Temešvarskega škofa Brankovića. Opozicija je pa za 86letnega Budimskega škofa Stojkovića in za Karlovskega škofa Živkovića. Ko bi pa krona ne marala nobenega teh dveh potrditi, hočejo pa voliti Kotorškega škofa Petranovića. V opozicijskih krogih se pa nadejajo, da bi krona zlasti Živkoviću ne odrekla priznanja, ker zna tudi madjarski in ga je cesar pri manevrih v Belovaru pred dvema letoma opetovano počastil z nagovori.

Vnanje države.

Astro-ogersko-rumunska trgovinska pogodba.

V kratkem bode rumunska vlada zopet povabila Avstro-Ogersko, da se začne pogajati za stran sklepa nove trgovinske pogodbe. Želeti bi bilo, da se kmalu sklene ta pogodba, ker sedanji odnosaji neso ugodni niti za Avstrijo niti za Rumunijo. Posebno imajo severne pokrajine naše države veliko škodo, ker se industrijalni izdelki ne morejo izvažati v Rumunijo. Čim dalje se bode odlagal sklep pogodbe, tem večjo škodo bode imela naša industrija in trgovina. Rumuni, ki so poprej kupovali avstrijske izdelke, privadili se bodo angleškega in francoskega blaga in si napravili trgovinske zveze z Angleži in Francozi in mnoga trgovišča bodo za naše izdelke izgubljena, naj se tudi potem sklene še tako ugodna trgovinska pogodba. Zato pa ne kaže še dalje odlašati stvari Ogrom na ljubo.

Ruski naučni minister

je dal ostavko svojo. Ta njegov korak pa najbrž ni nič v zvezi z dijaškimi izgredi ruskih velikosolcev. V Rusiji se bodo srednje šole reformovale v duhu časa in se bodo zlasti na njih omejilo poučevanje klasičnih jezikov. Te reforme izvesti pa ni bil sposoben dosedanji učni minister, ki je bil velik privrženec klasicizma. Zatorej se je že dolgo govorilo, da bo dal svojo ostavko in bode kdo drugi poklican, da izvede reformo srednjih šol. Rusiji nasprotni listi, ki so dijaške nemire na vso moč pretiravali, seveda sedaj demisijo učnega ministra spravljajo v zvezo s temi nemiri.

Majorja Panice afera.

Po izvestji iz Sofije je preiskovalna komisija končala svoje delo. Nazadnje je stavila še majorju Panici in drugim zatožencem vprašanja, če imajo še kaj pristaviti svojim izpovedbam, pa so odgovorili, da ne. Sedaj je komisija izročila vse papirje vojnemu ministru, kateri jih bode izročil državnemu pravdnistvu. Preiskava se je jako na dolgo vlekla, ker baje neso mogli dobiti nobenega dokaza o krivdi zatožencev. Če je naposled preiskava imela kaj uspeha, ne vemo, a bode pokazala kmalu sodnja obravnava, če ne bodo kako drugače vse stvari potlačili. Sedaj je vsa zadeva še zakrita v neko tajnost. Kar se je o njej poročalo, je nezanesljivo. Vlada glasila so stvar tako zasukavala, kakor je vladi ugajalo, izvestja, ki prihajajo iz vladi nasprotnih virov, so pa navadno še manj verodostojna. Tako so nasprotniki bolgarske vlade sprva mej svet trobili, da se je pripravljala jako nevarna zarota, v katero je

zamotoh na stotine častnikov. Vedeli so povedati celo o prvih pojavih ustaje, o bojih mej žandarmi in ustaši, a sedaj pa zatrjujejo, da se ni snovala nobena ustaja, da so Panico čisto brez vsega povoda zaprli. Iz vsega tega moremo le to posneti, da se v obče ne sme mnogo temu verjeti, kar se poroča o dogodkih v Bolgariji, naj že prihajajo izvestja iz tega ali onega tabora.

Dne 1. maja

angleški delavci ne bodo praznovali, temveč so sklenili, da se demonstracije za osemurni delavnik prelože na nedeljo dne 4. maja. Sicer se pa v Angliji socialistične ideje zadnji čas hitro širijo, posebno na Irskem se že opazuje neko gibanje mej delavci. Nezadovoljnost delavcev pa utegne posebno Angliji postati nevarna, ker ima ogromno število delavcev po tovarnah, ladjedelnicah in rudnikih, pa le malo vojakov. Socialni demokrati so sami že večkrat trdili, da se jim bode v Angliji najbrž prevrat najlažje posrečil. Da delavski nemiri dosedaj neso še spravili angleške vlade v nevarnost, temu je iskati povoda v tem, da so angleški delavci razmerno še precej dobro plačani.

Dekreti portugalske vlade.

Portugalska vlada je izdala več važnih dekretov. V enem teh dekretov se naznanja, da se je osnovalo novo učno ministerstvo pod vodstvom dosedanjega ministra za kolonije Senhorja Arroya, katerega naslednik je Faliso Belhena. Drugi dekret jamči tiskovno svobodo z nekaterimi pridržki, s tretjim se reformuje kazensko, s četrtnim pa nekoliko omejuje pravo združevanje in shajanje, mej drugim se naroča oblastvom, da naj zabranjujejo predstave, pri katerih bi se napadale državne naprave in osebe. Opozicija je jako nevoljna zaradi teh dekretov in bode proti njim protestovala v zbornici. Nove vladne naredbe bodo posebno ovirale širjenje republičanskih idej. Opozicijski listi se zaradi teh dekretov jako jeze in trdijo, da je z njimi vlada rušila ustavo.

Dopisi.

Iz Idrije 9. aprila. (Naših nemških uradnikov v službovanje.) Kako zelo potrebni so slovenščine večji uradniki v slovenskih pokrajinah kaže sledeči za slovensko ljudstvo žalostni dogodljaj. Nedavno je pustila neka stranka pri tukajšnjem notarju gospodu Maksu Kosérji napraviti prošnjo za eksekutivno prisojo kupnine, kojo je imel N. N. prejeti od c. kr. rudniške blagajnice v Idriji.

Gospod notar je seveda, kakor obče znani prijatelj slovenskega uradovanja, za koje se je on prvi tukaj boriti pričel, sestavil dotično prošnjo v slovenskem jeziku.

Tudi sodišče je to prošnjo v slovenskem jeziku rešilo in dotični odlok dalo dostaviti blagajniku tukajšnje rudniške blagajnice.

Blagajnik je dotični odlok vsprejel, a ni vedel z njim kaj početi, ker ga niti on niti preglednik vsled neznanja slovenščine nesa razumela. In kaj se je zgodilo, to si vsak lahko misli.

Blagajniška uradnika sta, izgovarjaje se, da ne razumeta slovenski, navzlic sodnijski prepovedi dotičnemu eksekutu izplačala njegovo terjatev in stranka, ki si je dala to terjatev prisoditi je na škodi ostala! Tako daleč smo žalibog že prišli z našimi nemškimi uradniki. V istini sta ta dva uradnika sedaj odgovorna za škodo, ki jo stranka trpi, a koliko nepotrebnih potov in stroškov bode dotičnik imel, predno pride do svojih novcev. Ali naj bi drugi uradi

Sede so baš vse tri čedno opravljene in do vratu naodete pri kavi ko stopim v sobo.

Hudo se ustrašijo vitke srnice in vse zbežane mi dejo: „Nazaj, nazaj me še nesmo oblečene!“

Zvečer je bil ples, prisotne so bile in one tri čarne miljenke, krasno naodete, toda po rokah in ramenih popolnem razgaljene. Mogočno so se šopirile, ter nastavlale kipeča in mehka svoja prsa hotnim očem. Vse se je zibalo v radosti ter pilo razkošje in slast ljubezni.

Tako sedaj je toaleta zvršena, si mislim, seveda zakon gosposke olike zahteva tako.

Vsekako mi mnogo bolj ugaja preprosto kmetško dekle, ki se ne sramuje v svoji naivni nedolžnosti, da bi se spodrecala, kedar pere ali zajema v vedro kovano vodice hladne v potoku. Toda gorje nagajivemu dečku, ki bi se drznil blizu, gorka zaušnica bi ga že poučila, da se tega ne sme.

Vsaj ne poznajo nobene olike, to neso ljudje, ti kmetje!

5. Oženil se bom.

Pet let sem bil stoprav star. Zlata moja mati odpeljala se je v Rogatsko kopel. Sama ostala sva

z očetom doma. Stregla nama je stara devica „Mica“, nenavadno grda, odurna, trdosrčna ženska kacic 40 let.

Nikoli nisem videl pri njej prijaznega obraza. Vselej prosil sem jo zaman z vso svojo otročjo ljubeznivostjo surovega masla, medu ali ovočja, katerih stvari je bilo v obilici v kuhinskej omari. Redno se je zadržala na me, ter me zapodila na dvorišče — — — — — Nekdaj skupil sem vso čiherno svojo diplomacijo, stopil pred njo, ter razkoračivši se sem dejal: „Mica! ti si tako lepa, da se bodem oženil s teboj. Me li hočeš uzeti?“

Tedaj se jej je pa razvedrilo razorano lice, zarudela je, kakor mlada nedolžna devotka, pogladila mi lase, ter strastno pritislila me na svoje koščeno rogovilasto telo.

Prinesla mi je ovočja, medu, sladkorja in od onega dne bila sva prijatelja. — —

Izvestno čulo je to staro, revno odurno okostje prvokrat tako sladke besede v svojem trudapolnem življenju. Tudi v tem starem, suhem telesu bivalo je mehko žensko srce!

6. Storimo li mi včasih drugače?

Msr. Bartlett, slavni angleški naravoslovec, opisuje, kako sta se vedla dva šimpanza, ko so ja v prvo skup zaprli.

Prijela sta drug drugega, dotaknila se z naprej molečimi ustnimi, ter vsak je položil roko na ramo drugemu. Na to sta se objela in naposled ostala ter glavo kvišku moleč kričala vsa zamaknjena iz široko odprtih ust.

Storimo li mi včasih drugače? —

7. Cimveč greši žena, temveč moli.

Zakaj neki zahaja moja sosedinja, lepa mlada bujno razvita žena starega plešastega polkovnika vsaki dan v cerkev? dejal sem si, kajti prej hodila je le ob nedeljah k sveti maši našopirjena kot pav.

In vprašal sem iz radovednosti celo njeno sobarico kako to?

Bratranec jej bil je tu, saj ste ga videli mladega husarskega lajtnanta!

A kaj je pouzročil bratranec, da gospa — —

Kaj bi vam pravila to, vsaj veste, kakove smo! Čim več greši žena, temveč moli! (Dalje prih.)

zastran dveh nemških uradnikov nemški uradovali? To pač v slovenskem mestu ni moči zahtevati in vpraša se, ali bi ne bilo umestno, da bi se pri takem važnem uradu, ki ima izredno samo s slovenskim ljudstvom občeovati, ne nastavili slovensčine zmožni uradniki, ker so že pri vseh tukajšnjih uradih slovenski uradniki nameščeni.

Upamo, da se bode v kratkem kaj ukrenilo, da ne bode več treba poročati tako žalostnih slučajev.

Slovenski rodoljub.

Domače stvari.

— (Narodni volilni odbor) je v sinočnej seji sklenil, da se za dopolnilne volitve v mestni zbor Ljubljanski v III. razredu nasvetujejo naslednji gg. kandidati: Oroslov Dolenec, svečar in hišni posestnik, M. Kunc, krojaški mojster, Ivan Tomšič, c. kr. učitelj na vadnici in okrajni šolski nadzornik, Ignacij Valentinčič, zavarovalni zastopnik in Iv. Železnikar, urednik.

— (Volilni shod I. razreda) bil je slabo obiskan, došlo je samo 17 volilcev. Shod otvoril je g. dr. vitez Bleiweis, na čegar predlog je bil obč. svetnik g. notar Gogola predsednikom izbran. Po kratkem nagovoru njegovem pričela se je razprava o kandidatih. Izstopivša mestna odbornika gg. Vaso Petričič in dr. vitez Bleiweis bila sta brez debate zopet kot kandidata vsprejeta. Na mesto g. dr. Moschéta, ki se je mandatu odpovedal, nasvetoval je obč. svet. Ivan Hribar dr. Danila Majarona, ker je delavna moč, vešč in izvrsten jurist in ker baš takih v mestnem zboru treba. Na to je na mesto umrlega M. Pakiča g. notar dr. Jernej Zupanec predlagal kot kandidata Trnovskega kapelana A. Kalana, ker je posebno zmožen in ker ni nikogar, ki bi Trnovo in Krakovo zastopal. Obč. svet. Povše predlaga za prvo mesto (proti dr. Majaronu) g. Karola Polaka, trgovca in hišnega posestnika za kandidata, na kar se oglasi Jože Regali: Priporoča se mlada, delavna moč, katero jaz le malo poznam. Juristov ni treba, juridičnih močij je celo preveč v mestnem zboru. Zato se treba ozirati na hišne posestnike, kakor je K. Polak. On je torej zanj, kakor tudi za Kalana, ki je močno priljubljena oseba. Obč. svet. Hribar odvrne na te Regalijske ekspektoracije, da v mestnem zboru ni nikakor preveč juristov. Juristi so najdelavnejše in najvažnejše moči in da so Regalijske opazke pač neumestne. Na to pa Regali: Sedaj je že 5 juristov v mestnem zboru, pa da bi volili še šestega? Vsak dobro misleč človek je jurist. Ne treba niti doktorata niti diplome. Zato je on (Regali) proti juristom. Predsednik Gogola opomni na to, da ni res, kar je Regali trdil o 5 juristih. V mestnem zboru so samo trije. Zato bi bilo nujno treba skušati, da dobimo več tistih močij. Potem predsednik Gogola opozarja, ker se je mej volilce I. razreda primešalo tudi par gospodov iz II. razreda, da bi se poslednji izdržali glasovanja. A pri tej priči oglasi se dr. Schusterschitsch in vpraša predsednika se li sme na volilnem shodu glasovati s pooblastilom. Predsednik zanikal je to zelo naivno vprašanje in dr. iuris Schusterschitsch umaknil se je zopet v ozadje. Vršilo se je potem glasovanje. Na podlagi Regalijskega programa dobil je K. Polak 9, dr. Majaron 8 glasov. Za zadnje prazno mesto predlagal g. Ivan Hribar zopet dr. Majarona. Za Kalana sta govorila zopet Regali in župnik Rozman. Poslednji je rekel: „Čujem, da je gosp. dr. Majaron izvrstna moč, a je še mlad“. Zato priporoča govornik Kalana. (To je logika! Uredn.) Pri glasovanju bilo je 9 glasov za Kalana, 7 za dr. Majarona. Kalanu, ki se je ves čas stiskal za neko omaro, je pri tem izidu obličje še bolj zažarelo, nego navadno. — Na predsednikov poziv, da naj bi volilci povedali, če imajo kakšne posebne želje, poprijel je zopet besedo Regali in začel tarnjati o slabem finančialnem stanju mesta Ljubljanskega. Varčno se mora ravnati. Vodometi ni treba, vodometi so le za aristokrate in milijonarje. Policijo treba pomnožiti. Nove kanalizacije ni treba, ker je sedanja dobra. Tudi električna razsvetljava bila bi le peto kolo. Električna razsvetljava ni se ne moremo „paralizirati“ s Parizom in Londonom. Čez par let bode plin za 300% ceneji. Jaz sem jedna najstarejših Ljubljanskih rodbin, torej imam tudi kaj govoriti i. t. d. Gosp. obč. svetnika V. Petričič in Ivan Hribar sta Regalija jako dobro zavračala. Finančne razmere so tako ugodne,

kakor morebiti v nobenem mestu v Avstriji. Kar se pa električne razsvetljave tiče, govoril je Regali, kakor slepec o barvah. Zlasti je g. Ivan Hribar pojasnjeval, kako slabo poučen je Regali o tem, kar je govoril. A vsi razlogi bili so zaman kajti Regali je vedno godrnjal: „Jaz že vem, kako je!“ Potem se je zaključil shod, ki ostane važen zaradi tega, ker je njem razvil Regali program klerikalne stranke.

— (V Brnu) je vlada dovolila ustanoviti tretje učiteljske na Moravskem s češkim učnim jezikom.

— (Upravno sodišče) razsodilo neko pritožbo iz Granice (Weisskirchen) tako, da supletni na srednjih šolah nima volilne pravice.

— (Z Iga:) Občina Studenec izvolila je v priznanje mnogih zaslug za te občine blaginjo v seji dne 10. t. m. gospoda Janeza Mahkota, c. kr. okrajnega glavarja svojim častnim članom.

— (Umirovljen) je tukajšnji vojaški poveljnik podmaršal vitez Keil, ki je tem povodom dobil komandirski križ Leopoldovega reda.

— (Shoda avstrijskih odvetnikov) letos ne bode, ampak je odložen na jesen prihodnjega leta.

— (Na Dunaji) bilo je včeraj vse mirno. Dunajski listi so še vedno polni popisov oizgredih, v oči gled katerim pa treba biti opreznim, ker se iz vseh dopisov vidi, kako si židje prizadevajo izkoristiti izgrede proti antisemitom.

— (Vabilo na Gerbičev koncert) v nedeljo dne 13. aprila 1890 v dvorani deželne redute. Koncert se vrši v prijaznim sodelovanjem gospic Lujize Danešev in K. Seunikove, gg. J. Pribila, Aug. Puciharja, A. Dečmana, O. viteza Janušovskega, J. Maierja, Vit. Moserja ter ženskega in moškega čitalniškega zbora. Vspored: 1. Fr. Gerbič: „Ave Maria“; za sopran in mezzosopran z ženskim zborom, s spremljevanjem gosli, harmonija in glasovira. Solistici gđ. Daneševa in gospa Gerbičeva, gosli g. Moser, harmonij g. J. Maier, in glasovir g. vit. Janušovski. 2. A. Rubinstein: „Pred mano glasno šumi“; pesem, poje g. Gerbič. 3. A. Foerster: „Kitica“; mešani četverspev, pojó gđ. Daneševa, gospa Gerbičeva in gg. Pribil in Dečman. 4. Wieniawski: a) „Poljska pesem“; b) „Spomin na Moskvo“; igra na gosli g. V. Moser, na glasoviru spremlja g. vit. Janušovski. 5. Fr. Gerbič: „Žitno polje“; poje mešani zbor čitalniški. 6. Rossini: Arija iz opere: „Seviljski brijač“; poje gđ. Daneševa. 7. Iv. pl. Zajc: „Iztočna zora“; kantata poje čitalniški moški zbor, bariton-solo gosp. Avg. Pucihar, s četveročnim spremljevanjem na glasoviru gđ. K. Seunikove in g. vit. Janušovskega. — Sedeži prve vrste 1 gld., druge vrste 80 kr. in tretje vrste 60 kr., sedeži na galeriji 60 kr. — Ustopnina 50 kr. Dijaški biljeti po 30 kr. — Sedeži se dobivajo pri čitalniškem kustosu (trafika) in na dan koncerta zvečer pri kasi. Kasa se odpre ob 7., začetek ob polu 8. uri zvečer.

— (Spremembe v posestvih na Kranjskem.) Leta 1889. so se na Kranjskem vršile spremembe v posestvih v skupni vrednosti 7.594.714 gold., in sicer po kupnih pogodbah za 2.564.379 gold., po družih pogodbah za 2.163.637 gold., po eksekutivnih dražbah za 577.079, vsled smrti za 2.289.619 gold. Največ sprememb je bilo v mestu Ljubljanskem za 616.720 gold., v okolici Ljubljanske za 652.902 gold., v Radovljiškem okraju za 594.473 gold., in v Kranjskem okraju za 417.098 gold.; najmanj v Trziškem okraju za 72.513 gold., in v Postojnskem okraju za 79.497 gold.

— (V Kastvu) sešli so se pretekli ponedeljek skoro vsi delničarji „Narodnega doma“, da so se posvetovali o razširjenju društvenih prostorov, ki so, kakor se je pokazalo pri poslednjih zabavah preozki in nedostatni. Izvolil se je odbor, ki ima napraviti načrt in proračun za razširjenje „Narodnega doma“ v Kastvu.

— (Lepa knjiga) Iz Zagreba došla nam je danes knjiga z naslovom: „Narodne Pripovedi u Varaždinu i okolici sakupio Matija Kračmanov Valjavec. Drago izdanje U. Zagrebu izdala knjižara Dioničke tiskare. 1890. str. X. 315.“ Učeni in neprestano delavni naš rojak podaje nam v tej zbirki veliko množino narodnih pripovedek, katere so mu pravili pojedini pripovedovalci in katere je od besede napisal tako, kakor jih je čul. Dodal bi bil tej zbirki tudi še druge pripovedke iz Hrvatske, Štajerske in Kranjske, da se je oglasilo več naročnikov. Narodna

mlačnost preprečila je torej ta lepi namen, kar je tembolj obžalovati, ker je gospod Matija Kračmanov Valjavec izvestno najboljši in najplodoviteji nabiratelj narodnega blaga. Knjiga se deli v: Pripovedi od Vil. — Pripovedi od Rojenic iliti Sujenic. — Pripovedi od vučjega pastira. Različite pripovedi. Narodne pesme. Vseh pripovedek je 99, pesmij pa 32. To število samo že knjigo priporoča, še bolj pa jo vsebina. Tu čitamo pripovedke, ki smo jih čuli v nekdanji detinski dobi mej brnečimi kolovrati v kolu marljivih predic. Marsikatera stara znanka nam stopi zopet pred duševne oči, marsikatera v nekoliko drugačni obliki z drugačnim koncem, vse pa pisane v prijetnem kajkavskem narečju, navadnem okolu Varaždina. Mej pripovedkami je mnogo redkega blaga, pridejane „Narodne pesme“ pa so pravi dragoceni niz narodne poezije. Pesem „Tiček i tičica“ n. pr. je krasen biser, ki bi delal čast vsakej literaturi. Prelepe so tudi ostale pesmi, katerih pa še nismo utegnili podrobneje predlagati. Ta kratka ocena bodi napotilo vsem prijateljem narodnega blaga, da hitro sežejo po tej lepi knjigi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. aprila. V arzenalu so danes zapazili, da je iz Radeckega sobe nekdo ukradel maršalsko palico, katero je 1850. l. cesar Radeckemu podaril. Maršalska palica ima poleg zgodovinske tudi veliko materijalno vrednost, ker je tri funte teška, od čistega zlata in z dragimi kamni okovana.

Berolin 10. aprila. Cesar zvečer odpotoval obiskat avstrijsko cesarico v Wiesbaden.

Rim 10. aprila. Časnikarja Julija Lavaletta (Francoz) in Morica Grünvalda (Nemec) iztirali so z ozirom na javno varnost.

Valencia 11. aprila. Povodom prihoda markiza Ceralba, načelnika karlistične stranke bili hudi izgredi. Množica ljudstva okolu 15.000 vrvela kričaje in žvižgaje za markizom do hotela, pobila ondu okna in skušala hotel zažgati. Žandarmerija odgnala množico, katera se je pevajoč marseljezo umaknila in po ulicah začela graditi barikade. Potem napala množica klub karlistov, zažgala notranjo opravo, branila gasilcem, da bi se približali ter hotela zažgati jezuitski konvent. Konjica pogasila ogenj in razgnala množico. Tri osebe ranjene, napravil se je zopet red.

Razne vesti.

* (Oporoka grofa Potockega.) Da si je grof Artur Potocki določil universalnima dedičema svojega velikanskega premoženja svoji hčeri Ano in Rozo, vender je glavni dedič pa grof Andrej Potocki, brat umrlemu, ki je bil atašé avstrijsko-ogrskega poslanstva v Parizu in Madridu, kajti ta podeduje posestva Krzeszowice, grofijo Tenczynek z velikimi premogovniki in približno 7 milijonov gotovine. Hčeri pa dobita ostala posestva, le da imate sestrama umrlega izplačevati po 100.000 goldinarjev. Izvršiti ima oporoko grofov tajnik Kluczycki, ki dobi še 50.000 gld. in polovico lastninske pravice na tiskarni „Czas“-a.

* (Piva) skuhali so po vseh deželah, v državnem zboru zastopanih, v januarju t. l. 1.196.116 hektolitrov; davka pa je bilo plačati od tega 2.266.578 gld.

* (Samoumor.) Blizu Zagreba se je v gozdu pri Mirogoji ustrelil Peter Krug, ognjeničar 13. topničarskega polka. Ko je namreč jezdil z nekoliko tovariši na sprehod, razjahal je konja blizu omenjenega gozda ter odšel, rekši, da se takoj vrne. Ker ga le dolgo ni bilo, gredó ga tovariši iskat ter ga najdejo po dolgem iskanju mrtvega. Zakaj se je umoril, ni znano.

* (Kupčijo z robi) hoče sultan sansibarski popolnoma zatreti. Ko sta v zadnjem času dva Suahelca prodala Arabcem dva majhna otroka, katera sta bila starišem ugrabila, in ko so ribiči na vpitje otrok Arabce prijeli, obsodil jih je sultan na 6 mesecev ječe, Suahelčema pa je ukazal najprej sto palic naštetih, potem pa ja jedno leto zapreti. Ribiče je bogato obdaroval, otroka pa starišem vrnil.

* (V Alkovnu) na Gorenjem Avstrijskem je pogorelo v sredo 27 hiš. mnogo drugih gospodarskih poslopij in živine. Škode je 150.000 gld. Zavarovano je bilo pa le za 3000 gld.

* (Jetničar — zaprt.) V Stuttgartu so obsodili jetničarja na tri mesece ječe, ker je nekoga kmeta, ki je bil kaznovan s tremi dnevi zapora, vsak večer spustil iz ječe domov spat, na jutro pa se je kmet zopet vračal v ječo.

* (Radovoljno zaprta.) V Szegzardu na Ogerskem so pred kratkim našli, da je stara ženska že več let v hlevu, kjer je silno shujšala. Ka-

kor so zvedeli, zaprla se je sama in da je ne bi nihče motil, postavila je postelj pred vrata. Razen postelje ima v hlevu le še mizo in stol. Ko jo je komisija vprašala, kako dolgo je že v hlevu, odgovorila je, da tega ne ve, pač pa da se spominja, da se je sama radovoljno zaprla. Hrano dobiva skozi okno. Kakor trdi gospodar in njegova družina ima ženska kakih 66 let ter je že 14 let v hlevu! Bila je prej premožna, pa je vse svoje imetje zapravila in zapila; da jo je potem kap zadela in na jedne strani ohromila tako, da je na jedno oko tudi slepa; zato pa, da se je zaprla v hlev, kjer je še sedaj in katerega noče zapustiti.

* (Velikanskega soma) ujeli so te dni v Nemškem morju. Dolg je 3 metre 90 centimetrov, čez trebuh pa meri 2 metra 50 centimetrov.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristi Moll-ov Seidlitz-prašek. Škatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (55-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 9. aprila.
V Pragi: 23, 13, 41, 85, 14.

Tuji:
10. aprila.
Pri **Stonu:** Braun, Kugel, Colerus, Löwith, Exner, Semen z Dunaja. — Ludwig iz Železnikov. — Löffler iz Brna. — Raitarek iz Tržica.
Pri **Mali:** Mandelbaum, Hoffmann, Engel, Haase, Kamerer, Carl z Dunaja. — Sirk iz Celja. — Pirc iz Pulja. — Jalovsky iz Črnomlja. — Kramer iz Bilice. — Kossowitz, Paccurich z Reke.
Pri **južnem kolodvoru:** Vyborny, Novotny z Dunaja. — Anschin iz Gradca.
Pri **Bavarskem dvoru:** Jamnik iz Celja. — Celestina iz Podnarta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. aprila	7. zjutraj	722.3 mm.	6.4° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	723.7 mm.	12.2° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	726.9 mm.	9.4° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 9.3°, za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 11. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	—	gld.	danes
Papirna renta	88.35	—	gld.	88.90	
Srebrna renta	88.45	—	—	88.90	
Zlata renta	110.45	—	—	110.50	
5% marena renta	102.70	—	—	103.00	
Akcije narodne banke	940.00	—	—	939.00	
Kreditne akcije	301.00	—	—	302.20	
London	119.00	—	—	119.00	
Srebro	—	—	—	—	
Napol.	9.44	—	—	9.44	
C. kr. cekini	5.64	—	—	5.64	
Nemške marke	58.45	—	—	58.40	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	gld.	20 kr.	
Državne srečke iz l. 1864	100	177	75	—	
Ogerska zlata renta 4%	—	102	10	—	
Ogerska papirna renta 5%	—	99	45	—	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—	—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	—	—	
Kreditne srečke	100 gld.	187	50	—	
Rudolfove srečke	10	20	—	—	
Akcije anglo-avstr. banke	120	150	30	—	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. r.	—	—	—	—	

Spretnega notarskega pisarja

slovenščine in nemščine popolnoma veččega, vsprejemem takoj. — Ponudbe in spravevala naj se določijo podpisanimu. — Ustop precej ali vsaj do 15. aprila letos.

Stanko Pirnat,
c. kr. notar v Zatičini.

Poziv!

Ogerska firma Pollak & Posner v Budimpešti

katera po Kranjskem kupčuje z umetnim vinom, se pozove, da naj vzame nazaj svoja dva soda vina, ki ni od trte, ker je ta firma pravomočno zgubila dotično pravdo. Drugače bom dal to robo potom sodnije v hranitev.

Iška vas, dne 24. marca 1890.

Janez Šerjak
gostilničar.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman. Češki spisatelj Václav Beneš-Třebizský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Zdravilnica z mrzlo vodo
Sv. Radegund
na Štajerskem
dve uri od železnične postaje Gradec.
Krasna lega v visokih gorah, sredi razprostrtega smerečja. Milo, prijetno podnebje. Izvrstna pitna voda. Zdravilna gimnastika in masaža. Priležno bivališče v 23 zdravilnih hišah in vilah. Zmerne cene.
Zdravilna sezona od 1. aprila do srede novembra.
Podrobnosti o zdravilnem načinu, indikacijah, drugih okolnostih in cenah v prospektu, kateri se na zahtevanje brezplačno dopošlje. (297)
Dr. Gustav Nový, vodja zavodu.
Dr. Gustav Ruprich, pomočni zdravnik.

Marijacejske kapljice za želodec,
izvrstno uplivačje pri boleznih želodca.
Preverjene pri pomanjkanji slasti do jedij, slabem želodci, napenjanji, kislem podiranji, koliki, želodčevem kataru, zgagi, zlatenici, gnusju in bljuvanji, glavobolji (če izvira iz želodca), krči v želodci, zapiranjih, preobloženji želodca z jedjo in pijačo. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 40 kr., dvojni steklenici 70 kr.
Osrednjo razpošiljalnico ima lekar **Karol Brady, Kromeriz (Moravsko).**
SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice za želodec se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rudič zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se priden vsake steklenici, opomni je, da mora navod biti tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.
Marijacejske čistilne kroglice, ki se že več let z najboljšim uspehom rabijo pri zapiranjih in zabasanjih, se sedaj pogostoma ponarejajo. — Pazi naj se torej na gorenjo varstveno znamko in podpis lekarja K. Brady-ja v Kromerizu. — Cena škatljici 20 kr., zvitku 6 škatljic gld. 1.—. Če se naprej pošlje znesek, velja poština prosto 1 zvitok gld. 1.20, 2 zvitka gld. 2.20.
Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se priden vsake steklenici. (798-26)
Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice imajo pristne: V Ljubljani lekar Piccoli, lekar Swoboda; — v Postojni lekar Fr. Baccareich; — v Škofji Loki lekar Karol Fabiani; — v Radovljici lekar Aleks. Roblek; — v Novem mestu lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann; — v Kamniku lekar J. Močnik; — v Črnomlju lekar Iv. Blažek.

Št. 564.

Razglas.

Visoko c. kr. namestništvo v Trstu je podelilo z odlokom dne 19. svečana 1890, št. 2157 III., davkarski občini **Dolina** naproseno dovoljenje za

dva nova letna semnja

dne 16. maja in 11. novembra

za živino ter za vse v prostem semenjskem prometu za prodajo dovoljeno blago v vasi **Dolini.**

Županija Dolina pri Trstu,

dne 30. marca 1890.

Nadžupan: Slavec.

Beloprstena tovarna
FRAN pl. RIESSBERGER & Co.
Naznanilo otvorenja.
Usojamo si uljudno naznanjati, da smo dne 1. aprila t. l. otvorili v Costovi hiši na Glavnem trgu v Celji
zalogo svoje peloprstene tovarne
in pričeli s prodajanjem. (298-1)
Imeli ne bodemo le svojih lastnih izdelkov, temveč tudi predmete za porabo in razkoš iz porcelana, majolike, steklenice in svetilnice na debelo in na drobno v največji izbiri, in naša naloga bode, strogo realno in po posebno nizkih cenah streči p. n. občinstvu.
Proseč za blagovoljna naročila, vabimo na ogled naše razložbe in se znamujemo z velespoštovanjem
Riessberger & Co.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Štev. 4934.

Volitveni razpis.

V zmislu §. 17. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da bodo letošnje **dopolnilne volitve občinskega sveta** vršile se kakor običajno v mestni dvorani, in da bode volil:

dné 14. aprila III. volilni razred,

dné 16. aprila II. volilni razred,

dné 18. aprila I. volilni razred,

vsak od 8. do 12. ure dopoldne.

Če bo treba ožje volitve, vršila se bode v dan po prvi volitvi, t. j. dné 15., oziroma 17. in 19. aprila tudi dopoldne od 8. do 12. ure v mestni dvorani.

Izstopijo letos sledeči gospodje občinski svetovalci, in sicer izmed izvoljenih:

a) od III. volilnega razreda:

Dolenec Oroslov,
Nolli Srečko,
Tomšič Ivan,

Valentinčič Ignacij,
Železnikar Ivan;

b) od II. volilnega razreda:

Hrasky I. Vladimir,
Dr. Tavčar Ivan,
Zitterer di casa Cavalcina

c) od I. volilnega razreda:

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški Karol,
Petričič Vaso.

Mat. vitez;

Mej letom odpovedala sta se občinskemu svetovalstvu dr. Vošnjak Josip iz II. volilnega razreda in dr. Moschê Alfons iz I. volilnega razreda, umrl pa je Pakič Miha iz I. volilnega razreda.

Voliti bode torej III. volilnemu razredu 5 članov, II. in I. volilnemu razredu pa po 4 člane občinskega sveta.

V Ljubljani, dne 4. aprila 1890.

Župan: Grasselli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.